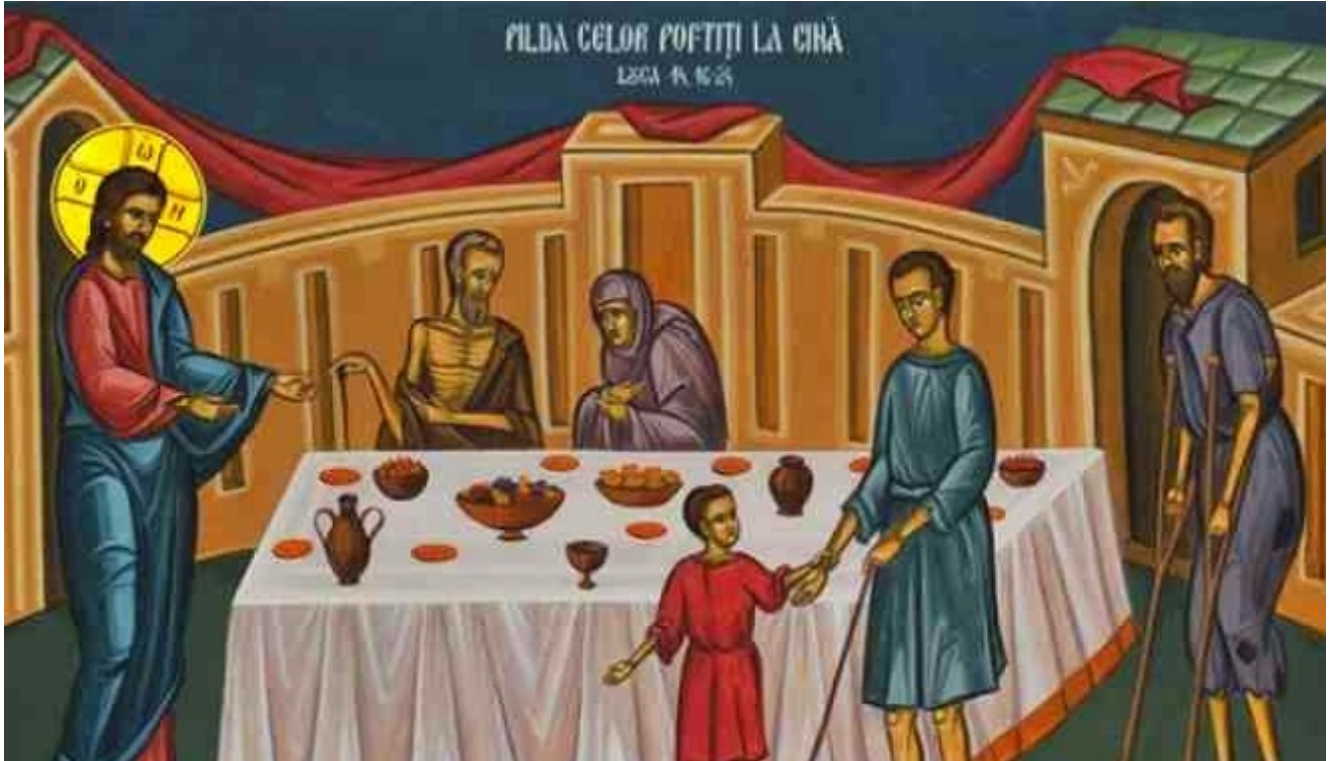

Εκλεκτοί του Θεού

Ορθοδοξία / Θεολογία

Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος

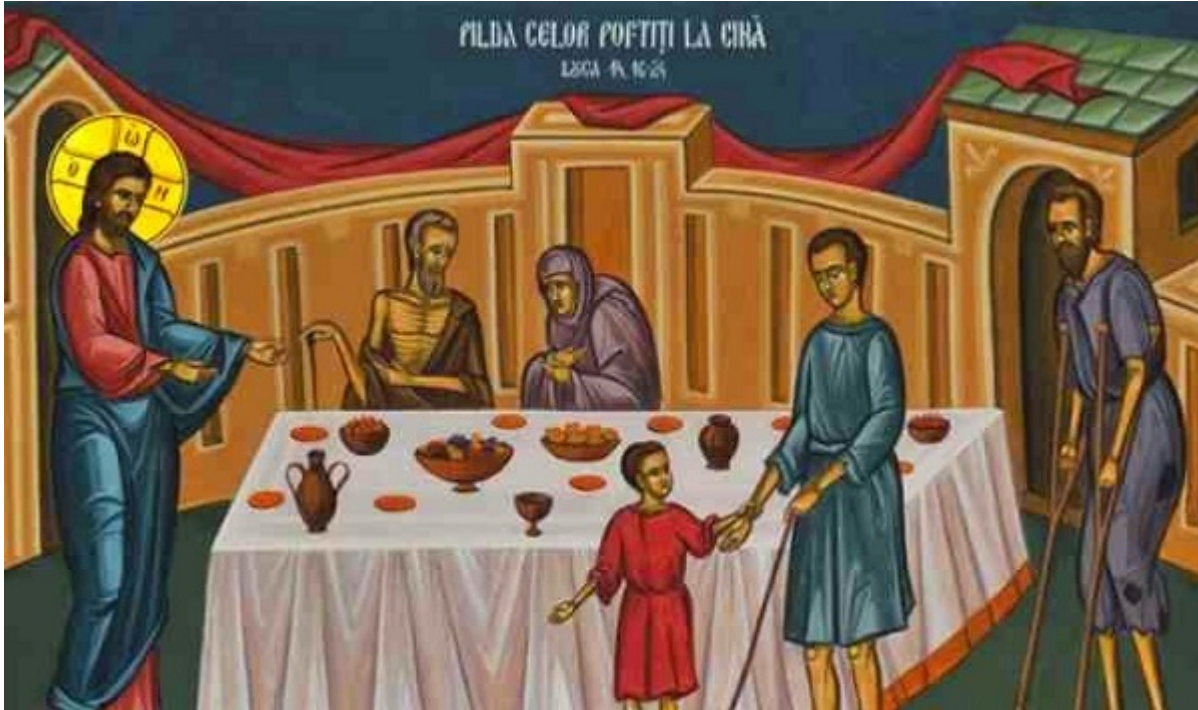

Όσο πλησιάζουμε προς την «Μητρόπολη των εορτών», τα Χριστούγεννα, τόσο περισσότερο το περιεχόμενο των κυριακάτικων αναγνωσμάτων, αποστολικών και ευαγγελικών, είναι γεμάτο από άρωμα Χριστουγέννων.

Έτσι, στο αποστολικό ανάγνωσμα της Κυριακής Ι' Λουκά έγινε λόγος για το «πλήρωμα του χρόνου», όταν «εξαπέστειλε ο Θεός τον υιόν αυτού, γενόμενον εκ γυναικός, γενόμενον υπό νόμον, ίνα τους υπό νόμον εξαγοράση», ώστε εμείς, οι πρώην δούλοι του νόμου, να λογιζώμαστε πλέον όχι ως υπόδουλοι, διά της υπακοής στον νόμο, αλλά ως υιοί Θεού και κληρονόμοι της Βασιλείας Του, διά της πίστεως στον δωρεοδότη Χριστό (Γαλ. η' 4-11).

Ομοίως και στο ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής ΙΑ' Λουκά, της Κυριακής των Προπατόρων, γίνεται λόγος για τον «οικοδεσπότη», ο οποίος «εποίησε δείπνο μέγα» και έστειλε τον «δούλο» του να ειδοποιήση τους «κεκλημένους» να προσέλθουν, «ότι ήδη έτοιμα εστι πάντα» (Λουκ. ιδ' 15-24). Ο δούλος δεν είναι άλλος από τον Υιό του Θεού, που απεστάλη από τον Πατέρα «γενόμενος δούλος»,

υπήκοος δηλαδή στο θέλημά Του και μάλιστα «άχρι θανάτου» (Φιλιππησίους β´ 9), προκειμένου να σωθούμε εμείς, απεκδυόμενοι «τον παλαιόν άνθρωπον», τον άνθρωπο της αμαρτίας, και ενδυόμενοι «τον νέον, τον ανακαινούμενον εις επίγνωσιν κατ' εικόνα του κτίσαντός Του», όπως ακούσαμε στο αποστολικό ανάγνωσμα της ίδιας ημέρας (Κολοσ., γ´ 4-11).

«Κεκλημένοι», λοιπόν, στην τράπεζα της Βασιλείας Του, «την ητοιμασμένην ημίν από καταβολής κόσμου» (Ματθ., κε´ 34), είμαστε όλοι, «εκλεκτοί», όμως, μόνον όσοι δεχόμαστε το κάλεσμά Του και γινόμαστε «δούλοι Κυρίου», υπήκοοι δηλαδή του θελήματός Του, όπως και ο ίδιος ο Κύριος έγινε υπήκοος του Πατρός Του. Τέτοιοι εκλεκτοί υπήρξαν οι Προπάτορες του Κυρίου, όσοι από τον Αδάμ μέχρι τον Δαβίδ, τον ακριβώς προπάτορά Του, ευηρέστησαν σε Αυτόν. Δεν έγιναν, επομένως, όλοι οι Ισραηλίτες ευάρεστοι στον Κύριο, δεν υπήκουσαν όλοι στο θέλημά Του και δεν συμμορφώθηκαν όλοι με αυτό.

Γι' αυτό ο Κύριος είπε «πολλοί οι κλητοί, ολίγοι δε οι εκλεκτοί» (Ματθ., κβ´ 14), και στην θέση όσων δεν ανταποκρίθηκαν στην πρόσκλησή του πρόσταξε τον δούλο του να καθίση άλλους, αμαρτωλούς. Τους ανάγκασε, μάλιστα, με την δύναμη του λόγου του, να εισέλθουν, διότι από μόνοι των δεν ήταν, ασφαλώς, σε θέση να προσέλθουν, καθώς άλλοι από αυτούς ήσαν «χωλοί», δυσκολεύονταν να ορθοποδήσουν, άλλοι ήσαν «τυφλοί», δεν έβρισκαν τον δρόμο, άλλοι «πτωχοί», στερημένοι από τις αναγκαίες προϋποθέσεις, και άλλοι «ανάπηροι», ανεπαρκείς σωματικά, ψυχικά ή πνευματικά (ο. π. Λουκ. ιδ´ 21).

Ο Κύριος, συνεπώς, δεν ξεχωρίζει τους ανθρώπους, προσκαλεί όλους στο πλούσιο

τραπέζι του, διότι «θέλει πάντας ανθρώπους σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Τιμ., Α' β' 4). Εξ άλλου δεν ήλθε για να καλέσει τους δικαίους αλλά τους αμαρτωλούς που είχαν ανάγκη να μετανοήσουν (Μαρκ., β' 17). Ο βαθμός, βεβαίως, ανταποκρίσεως καθ' ενός από τους προσκεκλημένους, «πρώτους» και «δεύτερους», Ισραηλίτες και εθνικούς, «δικαίους» και «αμαρτωλούς», εξαρτάται από τον βαθμό της ετοιμότητός των να δεχθούν την πρόσκλησή Του και να γίνουν «πιστοί δούλοι», «τέκνα Κυρίου».

Αλλά για να γίνουν «τέκνα Κυρίου» και μάλιστα «αγαθά και αμώμητα εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης» (Φιλιπ., β' 14-15), χρειάζεται να απεκδυθούν «τον παλαιόν άνθρωπον συν ταίς πράξεσιν αυτού», να αποβάλλουν «τα πάντα, οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν...» και να ενδυθούν «σπλάγχνα οικτιρμού, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν..., επί πάσιν δε τούτοις την αγάπην, ήτις εστί σύνδεσμος της τελειότητος» (Κολοσ., γ' 9-14).

Βλέπετε ο αγαθός Θεός, λίγες ημέρες πριν από την Γέννηση του Θεανθρώπου, μας καλεί να ζήσωμε «ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και ηγαπημένοι» (ο.π. 12). Επειδή, όμως, γνωρίζει ότι από μόνοι μας αδυνατούμε να τα καταφέρωμε, λόγω της εξαρτήσεώς μας από τα γήινα («αγρόν αγοράζομεν»), εξ αιτίας των αλόγων μας επιθυμιών («ζεύγη βοών δοκιμάζομεν») και της φιληδονίας μας («γυναίκα γαμούμεν»), μας ετοιμάζει ο ίδιος, ως φιλεύσπλαγχνος Πατέρας, ένα δείπνο μεγάλο και πλούσιο, πολύ ανώτερο και γλυκύτερο απ' όλες τις ηδονές του κόσμου, και μας αποστέλλει πρόσκληση μέσω του Υιού Του, που γίνεται δούλος σε μας «κατά πάντα και διά πάντα», για να μας δείξη τον δρόμο της λυτρώσεως από την δουλεία των παθών και να μας ανεβάση από την γη της αμαρτίας στον ουρανό της σωτηρίας.

Εμείς δεν χρειάζεται να κάνωμε τίποτε άλλο από το να αποδεχθούμε απλώς την ευγενική Του πρόσκληση, να λάβωμε την βοήθεια που μας προσφέρει και τα μέσα που μας υποδεικνύει, την μετάνοια, την εξομολόγηση, την θεία κοινωνία. Έτσι και μόνον έτσι θα κατορθώσωμε να ξεφύγωμε από τις «πλατείες» οδούς της αμαρτίας και τις «ρύμες» των πόλεων, ώστε να οδηγηθούμε στην ευρύχωρη και ουράνια πόλη Του και να γευθούμε όλοι μαζί, «ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και ηγαπημένοι», το έτοιμο και πλουσιοπάροχο δείπνο της ατέρμονης Βασιλείας Του. Αμήν!

Καλά και Ευλογημένα Χριστούγεννα!

<https://bit.ly/3Yuyg9k>